

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

Konkluzje Rady w sprawie promowania dostępu do kultury za pomocą środków cyfrowych ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju odbiorców

(2017/C 425/03)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

UWZGLĘDNIAJĄC:

1. konkluzje Rady z dnia 25 listopada 2014 r. ⁽¹⁾, w których zachęca się prezydencje Rady, by w kontekście prac trzech prezydencji uwzględniały priorytety planu prac Rady w dziedzinie kultury na lata 2015–2018; w tym kontekście ODNOTOWUJE w szczególności priorytet A planu prac w dziedzinie kultury „Dostępna i sprzyjająca włączeniu kultura”, zawierający temat dotyczący promowania dostępu do kultury poprzez środki cyfrowe, oraz sprawozdanie grupy roboczej ds. otwartej metody koordynacji pt. „Promowanie dostępu do kultury poprzez środki elektroniczne: polityki i strategie rozwoju odbiorców”, w którym zarysowano istniejące w UE polityki, programy i dobre praktyki oraz przedstawiono zalecenia dla różnych poziomów zarządzania, a także analizę pt. „Rozwój odbiorców. Jak umieścić odbiorców w centrum zainteresowania organizacji kulturalnych”;
2. program „Kreatywna Europa” (2014–2020) ⁽²⁾, a w szczególności jego cel dotyczący wspierania rozwoju odbiorców jako środka poprawy dostępu do dziedzictwa kulturalnego oraz dzieł i utworów kulturalnych;
3. strategię jednolitego rynku cyfrowego ⁽³⁾ mającą na celu stworzenie nowych możliwości cyfrowych w całej Europie, w tym w dziedzinie kultury;

PODKREŚLA, ŻE:

4. technologie cyfrowe szybko i dogłębnie zmieniają sposób tworzenia treści kulturalnych, dostępu do nich i korzystania z nich. Dystrybucja nie ma już charakteru linearnego, ponieważ treści są w coraz większym stopniu rozpowszechniane w powiązanych ze sobą sieciach jednostek, odbiorców, wspólnot i instytucji, zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym, co nadaje kształt łańcuchowi produkcji i dystrybucji treści. Zmienia to zachowania i oczekiwania odbiorców: szukają oni większego dostępu do treści cyfrowych, a także bardziej partycypacyjnej relacji z dostawcami treści. W odpowiedzi na to organizacje kulturalne ⁽⁴⁾, które z jednej strony są selekционерami, w coraz większym stopniu stają się pośrednikami w dostępie do treści kulturalnych;
5. niektórzy odbiorcy mają ograniczony dostęp do treści kulturalnych, na przykład ze względu na szczególne potrzeby, bariery językowe, brak informacji, umiejętności cyfrowych, czasu, zasobów i zainteresowania, lokalizacji geograficznej lub pochodzenie społeczne. W wielu przypadkach przeszkody te można przezwyciężyć poprzez wykorzystanie środków cyfrowych;
6. podejście polegające na rozwoju odbiorców ⁽⁵⁾ pomaga organizacjom kulturalnym dotrzeć do nowych odbiorców, pogłębić relację z istniejącymi odbiorcami i ma potencjał zwiększania spójności społeczności;

⁽¹⁾ Konkluzje Rady i przedstawiciele rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie planu prac w dziedzinie kultury na lata 2015–2018 (Dz.U. C 463 z 23.12.2014, s. 4).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1295/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program „Kreatywna Europa” (2014–2020) i uchylające decyzje nr 1718/2006/WE, nr 1855/2006/WE i nr 1041/2009/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 221).

⁽³⁾ COM (2015) 192 final.

⁽⁴⁾ Organizacje publiczne, prywatne i pozarządowe, niezależnie od ich wielkości, prowadzące działalność we wszystkich sektorach kultury.

⁽⁵⁾ „Rozwój odbiorców to planowane, ogólnoinstytucyjne podejście do rozszerzenia zakresu i charakteru relacji z publicznością poprzez skupienie się na ich potrzebach. Pomaga ono organizacji kulturalnej osiągnąć jej cel społeczny, stabilność finansową i ambicje twórcze”. (Źródło: sprawozdanie grupy roboczej ds. OMK).

7. era cyfrowa wymaga, by zarówno organizacje kulturalne, jak i odbiorcy nabywali nowych umiejętności i wiedzy;
8. zarządzanie cyfrowymi narzędziami, systemami i przepływami wymaga od organizacji kulturalnych innego podejścia, które może ewentualnie wymagać zmiany struktur organizacyjnych;
9. aby wejść w kontakt z odbiorcami w sposób znaczący, organizacje kulturalne muszą rozumieć swoich odbiorców. Jednym z problemów jest brak informacji na temat profilu odbiorców oraz na temat tego, jak odbiorcy docierają do treści kulturalnych za pomocą środków cyfrowych. Organizacje kulturalne różnią się bardzo między sobą, ale wszystkie stają wobec podobnych wyzwań w gromadzeniu danych dotyczących kultury i zarządzaniu nimi, zwłaszcza w odniesieniu do odbiorców treści cyfrowych;

UZNAJE, ŻE:

10. dostosowując się do ciągle zmieniającego się środowiska cyfrowego, kultura może jeszcze bardziej wzmocnić swoje znaczenie w społeczeństwie. Technologie cyfrowe dają organizacjom kulturalnym możliwość rozwinięcia znaczących i interaktywnych relacji z różnymi odbiorcami, ale jednocześnie stwarza to wyzwania w zakresie wizji strategicznej, nowych umiejętności i wiedzy, braku danych dotyczących odbiorców treści cyfrowych, przekształceń organizacyjnych i modeli finansowych. Organizacje kulturalne będą musiały ponownie rozważyć, w jaki sposób zmierzyć się z tymi wyzwaniami, aby zmaksymalizować możliwości, które powstaną, kiedy zostanie uwzględniony rozwój odbiorców treści cyfrowych;

ZACHĘCA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, BY PRZY NALEŻYTYM UWZGLĘDNIENIU ZASADY POMOCNICZOŚCI:

11. rozważyły stworzenie korzystnych ram politycznych i warunków, które pomogą organizacjom kulturalnym nadać priorytet rozwojowi odbiorców, w miarę dostosowywania się do trwającej cyfryzacji;
12. zachęcały organizacje kulturalne, by uwzględniały rozwój odbiorców jako integralną część swojego funkcjonowania;
13. promowały innowacyjne podejścia i inicjatywy partycypacyjne w kontekście rozwoju odbiorców, budowania zdolności i finansowania;
14. uznały znaczenie gromadzenia danych na temat odbiorców treści cyfrowych i potencjalnych odbiorców treści cyfrowych jako narzędzia w procesie kształtowania polityki oraz możliwości świadczenia lepszych usług przez organizacje kulturalne;
15. rozważyły kwestię rozwoju odbiorców za pośrednictwem środków cyfrowych przy tworzeniu nowego planu prac Rady w dziedzinie kultury;

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, BY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI:

16. zachęcały do współpracy i wymiany wiedzy i najlepszych praktyk między różnymi zainteresowanymi podmiotami, poszczególnymi sektorami i na różnych poziomach w odniesieniu do innowacyjnych podejść do rozwoju odbiorców za pośrednictwem środków cyfrowych, w tym w celu zwiększenia efektywności i ograniczenia kosztów;
17. opracowały ogólnounijne dobrowolne wytyczne dotyczące gromadzenia danych dotyczących odbiorców treści cyfrowych i zarządzania tymi danymi, aby organizacje kulturalne mogły świadczyć lepsze i bardziej zorientowane na odbiorcę usługi, a także jako wkład w kształtowanie polityki opartej na dowodach. Te niewiążące wytyczne powinny respektować różnorodność organizacji kulturalnych, sektorów kultury i tradycji państw członkowskich. Warunkiem wstępnym wszelkich działań w zakresie gromadzenia danych powinna być zgodność z przepisami o ochronie danych;
18. podnosiły wśród organizacji kulturalnych świadomość możliwości wiążących się z innowacyjnymi i alternatywnymi modelami finansowania, które mogą mieć pozytywne skutki dla rozwoju odbiorców sektora kultury i sektora kreatywnego;
19. zwiększały możliwości, umiejętności i wiedzę organizacji kulturalnych oraz ich odbiorców w stawianiu czoła nowym wyzwaniom cyfrowym;
20. przy przyznawaniu zasobów finansowych brały pod uwagę znaczenie uwzględniania rozwoju odbiorców i cyfryzacji;
21. w dalszym ciągu skupiały się na digitalizacji treści kulturalnych oraz rozwoju nowych technik digitalizacji jako sposobu zapewnienia bardziej zróżnicowanej oferty kulturalnej i zwiększenia ponownego wykorzystywania treści cyfrowych przyczyniającego się do rozwoju poszczególnych sektorów społeczeństwa;
22. promowały interoperacyjność treści i technologii w celu zachęcania zarówno organizacji kulturalnych, jak i osób korzystających z ich usług, do powszechnego dostępu;
23. uznały konieczność przestrzegania praw autorskich i praw pokrewnych oraz uznały znaczenie praw twórców, dążąc jednocześnie do zapewnienia jak najszerszego dostępu do treści;

24. wykorzystały fakt, że rok 2018 jest Europejskim Rokiem Dziedzictwa Kulturowego, aby promować publiczny dostęp do cyfrowych zasobów dziedzictwa i usług w tym zakresie, łącznie z portalem Europeana, oraz by we wszystkich grupach społecznych zwiększały udział w procesie zarządzania dziedzictwem kulturowym poprzez lepsze wykorzystanie środków cyfrowych.
-